

چریک انقلاب

برگرفته از خاطرات همزمان مسیح کُردستان
سردار شهید محمد بروجردي

هيسنه رضا رستمی

انتشارات کتابچه

سرشناسه	: رستمی، رضا، ۱۳۵۹-
عنوان و نام پدیدآور	: چریک انقلاب برگرفته از خاطرات هم‌زمان مسیح کردستان سردار شهید محمد بروجردی/نویسنده رضا رستمی.
مشخصات نشر	: سنندج: کتابچه، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	: ۱۸۳ ص: مصور (بخشی رنگی).
شابک	: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۲۹-۴۲-۴
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: بروجردی، محمد، ۱۳۳۳- ۱۳۶۲
موضوع	: سرداران -- ایران -- کردستان
موضوع	: Generals -- Iran -- Kurdistan (Province)
موضوع	: شهیدان -- ایران -- کردستان -- بازماندگان -- خاطرات
موضوع	: -- Survival -- Diaries -- Kurdistan Martyrs -- Iran
رده بندی ده گانه	: DSR۱۶۶۸
رده بناس دیویی	: ۹۵۵/۰۸۴۰۹۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۶۲۰۷۰۴۷

انتشارات کتابچه

چریک انقلاب

برگرفته از خاطرات هم‌زمان مسیح کردستان
سردار شهید محمد بروجردی

نویسنده: رضا رستمی

ناشر: انتشارات کتابچه

طرح جلد و صفحه آرایی: شاهو احمدیان

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۹

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ۴۲۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۲۹-۴۲-۴

فهرست مطالب

۸	پیشگفتار
۲۰	مقدمه
۳۰	مسیح کُردستان
۳۱	سخن‌رانی پُرشور
۳۱	جنگِ دفاع از شرف و ناموس
۳۳	عای او و روحیهٔ ما
۳۳	تنگهٔ احد
۳۶	شکستن حصاره
۳۷	تبدیل به جرم کتک زدن به رئیس پاسگاه تیرتیز
۴۲	جنازهٔ محمد بهار ششم
۵۶	هرکس تابان اسلام پذیرفته، باید تا پای جان ایستادگی کند
۵۷	لباس گرم نمی‌پوشید، سخن مردم کُردستان را درک کند
۵۷	بیشتر زندگی مشترک با برادر در ماشین گذشت
۵۸	شهید محمد بروجردی با دیدن فرزند مردم گریه می‌کرد
۵۹	شهید محمد بروجردی؛ اسطورهٔ قرن
۶۰	مسیح کُردستان
۶۳	سیلی به فرماندهٔ سپاه!
۶۵	از شجاعت خوشم آمد
۶۶	سازمان پیشمرگان مسلمان کُرد چگونه به وجود آمد
۶۸	انهدام کانونِ ضدانقلاب در مرکز کُردستان
۷۵	شهید محمد بروجردی حامی مردم بود
۷۶	تولد سازمان پیشمرگان مسلمان کُرد
۷۷	ورود به شهرستان سنندج
۷۹	شهید محمد بروجردی غمخوار مردم بود
۸۰	حال و هوای آن روزها
۸۲	نیروی نفوذی

- ۸۲..... نقش مردم و حمایت از پیشمرگان مسلمان کرد
- ۸۳..... نبرد شهرستان پاوه و جنایات ضدانقلاب
- ۸۴..... آزادسازی کامیاران
- ۸۶..... پاکسازی کامیاران بعد از ۴۸ ساعت درگیری با گروهک
- ۸۸..... هتل یاس کرمانشاه
- ۹۰..... پیشمرگان کرد مسلمان با کفر می جنگیدند
- ۹۶..... جنگ روانی ضدانقلاب علیه خانواده پیشمرگان مسلمان کرد
- ۹۹..... مارت توسط دمکرات و انتقال به زندان دولت تو
- ۱۰۷..... پس از سه ماه که از زندان دولت تو آزاد شدم، پدرم من را شناخت
- ۱۱۱..... سنگدلی همسر یک های ضدانقلاب
- ۱۱۴..... نیروی رخمی در آغوش گرفت و به بیمارستان منتقل کرد
- ۱۱۶..... شهر دوباره رنگ پدرم به خود گرفت
- ۱۳۱..... مسیح کردستان
- ۱۳۴..... او عاشق شهادت بود
- ۱۳۴..... تپه الله اکبر تپلور غیرت مردم کردستان
- ۱۳۶..... خدا خواست ما زنده بمانیم
- ۱۳۶..... ابراهیم سیف پناهی
- ۱۳۶..... طالب بی نشانی
- ۱۳۸..... کشیدن امنیت منطقه را به رخ دشمن
- ۱۴۱..... از لوله اگزوز زیان به جای سلاح استفاده می کرد
- ۱۴۳..... پیشگویی درباره روز شهادت
- ۱۴۵..... سقوط ژاندارمری شهرستان دهگلان
- ۱۴۶..... شهید محمد بروجرودی یک شخصیت بی نظیر بود
- ۱۴۷..... انهدام کومله، دمکرات و تشکیل جندالله
- ۱۴۸..... تهدید و تشر به ادريس و مسعود برزانی
- ۱۵۱..... کاشف بزرگ مردان
- ۱۵۲..... سیلی مامور حیم بر صورت رئیس دادگستری
- ۱۵۳..... رسم روزگار

- فرمانده سپاه شهرستان مریوان، منافق است! ۱۵۶
- خدا با ما است ۱۵۷
- سفره ساده امام خمینی^(ع) ۱۵۸
- چرا بر می گردی عقب؟ ۱۵۹
- پیشمرگان مسلمان کُرد را مثل بچه های خودش می دانست ۱۶۰
- ریش خود را به صورت پروفیسوری تراشید ۱۶۰
- نامه شذیداللعن احمد به بروجردی ۱۶۱
- چهره مسیحایی محمد بروجردی همه را آرام می کرد ۱۶۳
- آلبوم تماویر ۱۶۸

پیشگفتار

در سرزمین کُردستان، شهادت، همیشه حاضرِ معرکه است. جلوداری رسمِ مردان است و سینه ها سپرِ بالاینده. از اینجا کاروان مشتاقان تا ابدیت رهسپار است و مردانی از جنسِ شهادت، قافله دارِ کاروانند. اینجا همیشه کسی هست که پیش از همه خط شکن باشد؛ اما نه آن خطِ معمول که در پشتِ خاکریزی به طولِ چندین کیلومتر، پناه نیرو است. کمین در اینجا لفظِ غریبی نیست و روزی هزار بار در برابر چشمانت تکرار می شود. کمین، همان خطِ مقدم است که گاه تا درون خانه ها امتداد دارد. کمین یعنی عرصهٔ مستقیم گلوله، بدون هیچ پناهی در طول چندین کیلومتر راه شهری، روستایی و... اینجا کسانی هستند که به پیشواز شهادت می روند. شهادت شاید به کام من و تو شیرین باشد اما اینجا زمزمهٔ «احلی من العسل» بر لب ها ترنم دارد. در سرزمینی به پهناوری کُردستان، مردانی ظهور کرده اند که مرگ را خسته کرده اند؛ کسانی که می رفتند تا ما را روشن تر بمانیم.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، فعالیت گروهک های ضدانقلاب در منطقهٔ کُردستان شکل گرفت و فضای سیاسی منطقه، رفته رفته تحت تأثیر تفکر «پان کُردیسم» قرار گرفت و «کُردستان واحد» شعار فریبنده ای شد تا مردم را به سمتِ گروهک ها سوق دهد. شماری از مردم نیز جذب وعده های پوچِ خداندانِ پان شده با آنها همسو شدند. گروهک ها که بویی از دین نبرده بودند، از کوچک ترین ریه ای برای نیل به اهداف شوم خود کوتاهی نمی کردند؛ شکنجه، مثله کردن، قتل، کشتار، تنها گوشه ای از جنایات آنها بود. سفاکی، آمیخته با نام آنها شده بود و هر کس با نامی از گروهک ها می آمد، رعب و وحشت، سایهٔ سنگین خود را بر آنجا فرو می افکند. بوی امنیتی هم تأثیرپذیر از آن القانات، رو به ناامنی نهاد و شهرها و روستاها که می ترسیدند محیط امنی برای زندگی مردم باشد، حیاتِ خلوتِ گروهک ها شد. در چنین شرایطی تنها کافی بود با عقاید گروهک ها (کومله، دمکرات و...) مخالفت کنی، دیگر هیچ نوع امنیتی برای خود و خانواده ات متصور نبود و هر آن باید انتظار انتقامی سخت را می

کشیدی. تلاش نیروهای بسیجی اعزامی از نقاط مختلف کشور نیز برای مهار جریان گروهک ها ثمربخش نشد؛ چرا که به علت آشنا نبودن آنها با منطقه و شیوه مبارزاتی گروهک ها، عموماً در کمین آنها گرفتار می آمدند و با تلفات سنگین برمی گشتند. چنین شرایطی می طلبید که عده ای از جوانان پاکباخته بومی که وجودشان از ایمان سرشار بود و آشنایی کاملی با منطقه و گروهک ها داشتند، برخیزند و در برابر هجمه های گاه و بی گاه آنها سد محکمی به وجود آورند. عده ای جوان از خود گذشته، ظلم و بی عدالتی را برتافتند و سلاح بر دوش به میدان آمدند و شهادت را فریاد برآوردند. «پیشمرگ» نامی بود که حقیقتاً خواب را از چشم گروهک ها ربود. هر کج نیروهای پیشمرگ وارد عمل می شدند، موفقیتی قطعی نصیب سپاه اسلام می شد. بعد از وقوع انقلاب اسلامی، مردم کردستان درگیر مبارزه با ضدانقلاب شد. در دوران دفاع مقدس به کمک هم‌مرز بودن با عراق بیشتر در معرض حملات دشمن یعنی قرار گرفت.

سال ۱۳۵۸، شهید محمد برزنجی با تکیه بر آگاهی صاف مردم از ضدانقلاب و مشاهده درخواست‌های مردم جهت مقابله با ظلم و جور، طرح تشکیل سازمانی با عنوان پیشمرگان مسلمان کرد را از طریق شهید محمد حسین بهشتی به مسئولین نظام ارائه داد. پس از موافقت با این طرح مسئولیت اجرای آن، به خود ایشان سپرده شد. با ایجاد این سازمان، هر روزه گروه جدیدی از جوانان کرد، داوطلبانه به آن ملحق می‌شدند. مهم‌ترین اهداف ایجاد این سازمان جدایی صاف مردم از ضدانقلاب، مقابله با تاکتیک دشمن در ایجاد تفرقه بین شیعه و سنی، برقراری امنیت در منطقه به دست ساکنان آن و استفاده از امکانات و تجارب متقابل نیروهای بومی و غیر بومی بود. عمده عملیات این سازمان به صورت مشترک با نیروهای سپاه و ارتش اجرا می‌شد.

سازمان پیشمرگان مسلمان کرد با جذب نیروهای بومی استان کردستان به سرعت گسترش یافت. در عملیات پاک‌سازی؛ شهرستان کامیاران در تاریخ دهم بهمن ماه سال ۱۳۵۸، با سپاه همکاری کرد. در پی این موفقیت، در عملیات پاک‌سازی شهرهای مختلف شرکت کرد و در سال‌های ۱۳۵۹ الی ۱۳۶۱، نیز در پاک‌سازی جاده‌های

مواصلاتی و روستاهای کُردستان ایفای نقش کرد. از سال ۱۳۶۱، به مرور جذب سازمان بسیج شدند و طی این دوران شهدای فراوانی را به نظام و انقلاب اسلامی تقدیم کردند. سازمان پیشمرگان مسلمان کُرد یادگارانی از سردار شهید محمد بروجردی هستند که بر تارک انقلاب اسلامی می‌درخشند. انقلاب اسلامی به رهبری امام خمینی (ره) در میان انقلاب‌های قرن بیستم از حیث مشارکت وسیع مردم، بی‌سابقه بوده است. با وقوع بحران در کُردستان و شکست سیاست مصالحه، سیاست امنیتی دولت مبنی بر مردمی کردن امنیت شکل گرفت. از این رو، مدیریت بحران با اعتقاد به این نکته که برقراری امنیت و تحقق اهداف انقلاب اسلامی در گرو مشارکت فعال و گسترده مردم است، زمینه مشارکت فعالانۀ مردم را در مبارزه با شورش فراهم ساخت. تجلی اعتقاد به انضمام سازمان یافته مردم، «سازمان پیشمرگان مسلمان کُرد» در تأمین امنیت پایدار کردن کشور نقش و کارکرد امنیتی آنها به عنوان یکی از مهم‌ترین تجربه‌های عملی جمهوری اسلامی ایران و مشارکت فعال مردم در عرصه مدیریت بحران‌های داخلی، مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این میان رشادت و جنگجویی مردم کُرد ایران را نیز نباید فراموش کرد. مردمی که علاوه بر جنگ با دشمن متجاوز باید در جبهه داخلی، علیه گروهک‌های تروریستی انقلاب نفوذ کرده و در این شهرها نیز می‌جنگیدند. تلاش و مبارزه‌ای دوجانبه علیه تجار بین خارجی و مزدوران داخلی بیانگر عزمی راسخ برای دفاع از انقلاب اسلامی و ریشه‌کنی آن بوده که کُردهای ایران در طول تاریخ مقاومتی ایران به آن مشهورند. وجود پنج هزار و چهارصد شهید راه حق در استان کُردستان گواهی بر رشادت‌ها و فداکاری‌های این مردمان است. به دنبال سرکوب کمیته‌های مردمی شهرهای کُردنشین از سوی رژیم پهلوی سیاسی؛ شکل‌گیری بحران کُردستان و سازمان پیشمرگان مسلمان کُرد به‌دولت، یکی از اقدامات مهم سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، بسیج مردمی و تشکیل سازمان پیشمرگان مسلمان کُرد بود. با شکل‌گیری هسته اصلی این سازمان در استان کرمانشاه، شاخه‌های آن در شهرهای مختلف کُردستان تشکیل و در سراسر مناطق

گردنشین توسعه و گسترش یافت و زمینه و بستر حرکت سازمان یافته مردم کردستان جهت تأمین امنیت منطقه کردستان تشکیل گردید.

بعد از سال ۱۳۵۹، وقتی گذر انسان به گوشه و کنار شهرها و روستاهای استان کردستان می افتاد، آنچه مایه امنیت، آسایش و آرامش می گشت، وجود پایگاه ها و مقرهای سپاه و سازمان پیشمرگان مسلمان کرد بود. بدخواهان؛ این امنیت را بر نداشتند و مدام با طرح نقشه های شیطانی، زمینه سقوط آن ها را فراهم می کردند؛ اما مردان مردی که در این سنگرها حضور داشتند، هیچ گاه تن به شکست ندادند، مردان جنگ و از خود نام نیک بر جای گذاشتند. جای جای این دیار، از خون فرزندان رنگین است. کمتر کوچه ای در آن می توان یافت که با مشعل وجود شهیدی زینت نیافته باشد.

ورود سازمان پیشمرگان به عمان کرد به صحنه مبارزه با گروه های ضدانقلاب در منطقه، ضمن افزایش توانمندی های دفاع مردمی، مانع از بازگشت گروه های ضدانقلاب به شهرها و روستاها شد.

هم زمان با روزهای نخستین پیروزی انقلاب اسلامی، تحرکات گروهک های ضدانقلاب در استان کردستان آغاز شد. با آغاز جنگ تحمیلی هشت ساله از جانب رژیم بعث عراق، تحرکات مختلف این گروه ها نیز شدت گرفت و رزمندگان در دو جبهه مختلف به جنگ با دشمنان نظام اسلامی پرداختند.

درحالی که روند پاک سازی مناطق مختلف کردستان از وجود عناصر ضدانقلاب ادامه داشت و بسیاری از مردم بومی منطقه با حضور در میان نیروهای انقلاب اسلامی به عضویت در سپاه پاسداران انقلاب اسلامی درآمد بودند و در راستای نهایی کردن امنیت در این منطقه که بعد از پیروزی انقلاب وضعیت نامشخصی داشت، مشارکت جدی و فعالی داشتند، ولی فعالیت های افراد فریب خورده و وابسته به گروهک های ضدانقلاب نیز وارد روند رو به رشدی شده بود.

با تأسیس و راه اندازی هسته اولیه سازمان پیشمرگان مسلمان کرد و عضویت بسیاری از نیروهای بومی و خوش نام منطقه؛ باعث شد تا خیلی سریع تر از آنچه که مؤسسان

فکر می‌کردند، این سازمان شکل رسمی به خود بگیرد و به عنوان یک نیروی چریکی و عملیاتی در صحنه‌های مختلف به دفاع از کیان نظام اسلامی بپردازد.

تشکیل سازمان پیشمرگان مسلمان کُرد متشکل از نیروهای بومی و برخوردار از انگیزه‌های قوی به عنوان هسته اولیه و هسته اصلی، آمیختگی میان مردم و امنیت کُردستان را برقرار کرد و با بها دادن به نقش آن‌ها، زمینه همکاری و مشارکت گسترده و فعال مردم فراهم شد. از آنجاکه ضدانقلاب تلاش بسیار داشت تا مردم را از حکومت بیگانه کرده و حمایت آن‌ها را از انگیزه شورش به دست آورد، حضور سازمان یافته مردم در مبارزه با این سازمان یک شکست سیاسی بزرگ برای شورشگران در پی داشت. بر سر و توده سرچه بیشتر حرکت‌های مردمی، دولت با پذیرش مسئولیت آموزش، سازمان‌دهی و تجهیز آن‌ها، از نیروهای مردمی برای آزادسازی مناطق تحت اشغال ضدانقلاب در منطقه کُردستان بهره‌مند شد. پیشمرگان مسلمان در این سازمان به دلیل بومی بودن و اشنایی با منطقه در عملیات آزادسازی و حفظ آن، نقش برجسته‌ای همراه رزمندگان ماجر اف کردند که در نهایت منجر به ایجاد امنیت و اعاده حاکمیت دولت در مراکز پرجمعیت شد.

پس از پاک‌سازی روستای دزلی؛ یکی از روستاهای شهرستان سروآباد، جاویدالاثِر حاج احمد متوسلیمان مردم روستا را جمع کرد و برای آن‌ها سخنرانی کرد. او پس از سخنرانی به گفت و گو با مردم پرداخت و ضمن آن متوجه شد که مردم روستا، چون مدت زیادی به سبب حضور گروهک منحلّه دمکرات در محاصره بوده‌اند، به شدت از کمبود مواد غذایی، دارویی و بهداشتی رنج می‌برند. به همین خاطر به تدای بلند، به گونه‌ای که همه بشنوند، اعلام کرد: مردم! من دیگر به روستای شما نمی‌آیم مگر اینکه با خود مواد غذایی و دارویی بیاورم و بلافاصله با مردم خداحافظی کنم و رفت؛ اما یک هفته نگذشته بود که چند کامیون مواد غذایی، بهداشتی و دارویی به روستای دزلی آوردند.

شهید محمّد بروجردی و شهید احمد کاظمی جزو کسانی بودند که از ابتدای تشکیل سازمان پیشمرگان مسلمان تا زمانی که به شهادت رسیدند، در کنار پیشمرگان مسلمان

کرد و از طراحان اصلی عملیات ها بودند و جزو فرماندهان محسوب می شدند. مردانی که در روستای دزلی و سهره حزب الله، دره شیطان... ایستادند و نام «سازمان پیشمرگان مسلمان کرد» را بر تارک تاریخ این سرزمین جاودانه کردند.

حضرت امام (ره) در دیدار با برخی از اعضای سازمان در سال ۱۳۵۹ می فرمایند: «ما در کردستان با کفر می جنگیم، نه با کرد!» ایشان با درایت خاصی که داشتند در همان ابتدا موضوع مردم را از گروهک ها جدا کردند و خطاب به پیشمرگان فرمودند: «من از آن جوان های پیشمرگ که به راستی اثبات کردند فداکار اسلام هستند و لشکر پیغمبر اسلام هستند، تشکر می کنم. من به شما علاقه دارم، علاقه یک مسلم به مسلم و یک پدر به فرزند و شما را دعا می کنم. از وقتی که شما قیام کرده اید در مقابل اشرار و در مقابل انجمنی که می خواستند نهضت اسلامی را سرکوب کنند، من از شما با تمام قوا پشتیبانی می کنم دعا کردم، خداوند شما را انشاء الله برای اسلام حفظ کند و شما جوان ها را در پیشگاه خدای مقدس بزرگ آبرومند کند.»

کسانی که به عنوان رزمندگان سری به کُردستان داشته اند خوب به یاد دارند که جنگ های داخلی در کُردستان یک نبرد فاحشی با جنگ و نبرد با نیروهای بعثی داشت. جنگ در این منطقه جنگ پارتیزانی و چریکی بود و وجوب به وجب خاک کُردستان سنگر نبرد با دشمن بود.

اگر نگاهی به عملیات داخلی کُردستان بندازیم، می بینیم؛ موفق ترین عملیاتی که موجب کُنده شدن ضدانقلاب از شهرها و روستاها، همان عملیات هایی بود که پیشمرگان مسلمان کرد در آن نقش ایفا می کردند.

سازمان پیشمرگان مسلمان کرد در شرایطی به وجود آمد، که سایه ترور گروهک های ضدانقلاب بر سراسر منطقه کُردستان گسترده شده بود و در آن شرایط هرکسی را زهره دفاع از انقلاب اسلامی نبود، مگر آنانی که قلبشان مملو از ایمان بود و در اوج شهامت و در گستره ای که ایدئولوژی های غیرخدایی در حال نشر و گسترش بود، به میدان آمدند و سلاح شرافت و مردانگی برداشتند و به دفاع از انقلاب اسلامی و آموزه های آئین رهایی بخش محمدی پرداختند و این کار در آن شرایط بسیار مهم بود.